

ملل متحد و جنگ افغانستان

سرمنشی سازمان ملل متحد بان کی- مون و شورای امنیت موافق
اند:

« افغانستان به نیروهای بیشتر امنیتی ضرورت دارد ...
ما ترس نداریم. ولی نمیتوانیم مسائل رابه تنهایی حل کنیم. ما
به کمک کشور های عضو ملل متحد ضرورت داریم»

Die Presse.com نقل قول از صفحه انترنتی

جالب است که سرمنشی ملل متحد بان کی- مون اکنون دیگر به گونه تمام عیار به یکی از دستیاران ایالات متحده و کشور های جی ۷ مبدل گردیده است و ممکن مکلفیت های وظیفوی اش را فراموش کرده باشد.

دیده شد که مضحکه انتخابات افغانستان یعنی دور اول با همه شعبده بازی های غربی ها، ملل متحد و کمیسیون "مستقل" انتخابات و بازی با ارقام و اشخاص نتیجه مطلوب را به بار نیاورد. اگر بیاد داشته باشیم پیتر گالبرایت معاون اداره ملل متحد در کابل (یوناما) بعد از انجام دور اول انتخابات طور عاجل به ایالات متحده برگشت. این برگشت ابتدا مؤقت بود و بلا فاصله از جانب سرمنشی ملل متحد شکل دایمی آن اعلام شد.

هدف اینجاست که جهانیان به مؤسسه ملل متحد به مثابه یک سازمان بیطرف و حلال مشکلات کشور های عقب نگهداشته شده و فاقد اساسی ترین حقوق شهروندی میدیدند. ولی از گذشته نه چندان دور و در اوضاع کنونی این اصل به اثبات میرسد که ملل متحد دیگر نقش بنیادی خود را ایفا نکرده و ضرورت جدی به ریفورم اساسی دارد تا از آله دست بودن ایالات متحده، سائر کشور های سرمایه داری و بخصوص ناتو- امریکا برون جهد.

این بار هم شورای امنیت و سر منشی ملل متحد با هم همنوا شده و مطالبه نیروهای بیشتر امنیتی را در افغانستان نمودند. این ادعای بان کی- مون تازه نیست. ما بارها شاهد طرح های غیر واقعبینانه سرمنشی های ملل متحد بودیم که سرانجام معضلات مناطق جنگ زده را

تشدید بخشیده و امکانات زنده گی روزمره را از آنان گرفته است که این بار در افغانستان هم به گونه دیگری نخواهد بود.

و اما تا جائیکه مطلب به اداره اوباما تعلق می‌گرفت، موصوف مصروف طرح های جدیدی از جمله توشیح بودجه نظامی ۶۸۰ میلیارد دلاری امریکا بود که از آن جمله ۱۳۰ میلیارد دالر صرف جنگ عراق و افغانستان می‌گردد.

و اما بر گردیم به دور دوم انتخابات افغانستان که خود آنرا باعث شده اند. کمیسیون "مستقل" انتخابات که از اداره خود افغان ها خارج است و در دست ایالات متحده، دوستان غربی و منطقوی شان و ملل متحد می‌چرخد همان کمیسیون گذشته است و مسأله قدرت در حکومت و در ولایات همچنان به منوال گذشته تأثیرات خود را بالای دور دوم نیز خواهد داشت. این امر طور دیگری نبوده و نخواهد بود. پس چگونه میتواند انتخابات قبلی که غیر شفاف و مملو از جعلکاری، فریب، تهدید و حتی خیانت بود، این بار که شامل دور دوم خود می‌گردد، چیز دیگری باشد؟ که بوده نمیتواند!

از آقای بان کی- مون پرسیده شود که دایه مهربان تر از مادر، حال که ۶ تن از همکاران شما به قتل رسیده - که ما به تأیید آن نه، بلکه به تکذیب آن می پردازیم- وجدان شما چگونه تکانه ئی دیده که در صدد دفاع از مردم مظلوم افغانستان برآئید. آیا کشتارها، تجاوزها، بیحرمتی ها در حق دختران، زنان و مادران افغان، بم افگنی ها و رگبار های مرمی ها را فراموش کرده اید؟ البته که نه!

توجه شود که مأموریت ها حتماً از همین اکنون آغاز خواهد یافت تا زمینه های سیادت حکومت دست نشانده ایالات متحده و همدستانش بخاطر برآورده شدن تدابیر و اقدامات استراتژیک شان استحکام هر چه بیشتر یابد. در غیر آن برای ایالات متحده و دوستان همکسوتش درد سر های بزرگی در عرصه های اقتصادی، سیاسی و منطقوی با توجه به اسرائیل به میان خواهد آورد.

جالب اینست که برای شمارش آرا درنگی در کار نبود و همه راستها و دروغها بالاخره به افتضاح دور دوم رسید که این بار دیگر آقای کی- مون به هدف خویش نزدیکتر شد. بعد از اعلام عدم شرکت در این دور انتخابات بوسیله شخص عبدالله عبدالله همه آنانیکه در حالت جهیدن بودند، برخاستند و دست بکار شدند.

آقای کی- مون که منتظر همین لحظه بود و آنرا طبق سناریوی از قبل تعیین شده بخوبی میدانست به عجله خود را به کابل رساند. خبر مواصلت وی به کابل ساعت ۷:۵۸ صبح امروز از

طریق آژانس خبری (دی پی ای) به نشر رسید که در آن سفر غیر مترقبه نامیده شده و منظور ازین سفر ابراز مراتب تسلیت به رئیس دفتر سازمان ملل متحد در کابل بخاطر هلاکت کارمندان آن اداره در انفجار چند روز قبل، ملاقات با حامد کرزی رئیس جمهور و عبدالله عبدالله که بروز شنبه عدم شرکت خویش را در دور دوم انتخابات اعلام کرد، میباشد.

طوریکه میخوانیم ساعت ۱۲:۴۲ امروز باز هم آژانس خبری فوق عدم برگزاری انتخابات را اعلام کرد و ساعت ۱۲:۵۲ کمیسیون انتخابات حامد کرزی را برنده انتخابات عنوان کرد و بالاخره ساعت ۱۳:۲۷ آقای عزیز الله لودین اعلام کرد که دور دوم انتخابات برگزار نمیگردد و بدین ترتیب حامد کرزی رئیس جمهور افغانستان است.

شایعاتیکه آنقدر ها جالب و حلال مشکل معضله افغانستان نیست اینستکه شاید هم تعارفات چوکی ها خلاف اراده مردم افغانستان که میخواستند دست سرمایه و دلالتان خود فروخته آنها را با دموکراسی قلابی شان مهر پایان بگذارند، صورت پذیرد. ولی در یک حرف میتوان گفت که ناتو- امریکا باز هم دلالتان مافیائی مواد مخدر را در افغانستان تقویت بیشتر میکنند، تا به جنگ ادامه داده و رویا های استراتژیک شانرا در قالب تعمیل ببینند.

بیائید! به مثابه متعهدان راه انسان و انسانیت از آقای بان کی- مون مطالبه نمائیم تا سازمان جهانی مردم کره خاکی مارا به سوی سیاست های تجاوز کارانه ناتو- امریکا و اتحادیه اروپا وسیله نشوند، در راه زدودن هر گونه زور گوئی و خشونت برآمده و حکومت بی کفایت و دست نشانده در افغانستان را پشتیبانی نکرده، زمینه خروج نیرو های بیگانه از افغانستان را مهیا ساخته و در عوض پاسداران صلح ملل متحد را جا بجا سازند.

بدون شک مأموریت فوق در خور صلاحیت سر منشی ملل متحد است و آنچه تا حال انجام داده اید شما را به مثابه یک دیپلومات دنباله رو، بی کفایت و فاقد هر گونه قدرت تصمیم گیری در زمینه قضایای پر اهمیت جهانی به ضرر مردم بیدفاع ولی صلحدوست سراسر جهان تثبیت موقف می نماید.